

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 08.03.2010 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I отделение 12 състав, в закрито заседание на 08.03.2010 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2987** по описа за **2008** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуален кодекс /АПК/, във връзка с чл.220 от Закона за митниците /ЗМ/.

Съдебното производство по делото е образувано по жалба на [фирма] със седалище С., с която се оспорва митническа декларация /ЕАД/ № 07BG005102H0019924/20070313/13.03.2007 г., с искане до съда да бъде прогласена за нищожна поради това, че посочените в нея вносни държавни вземания в размер общо на 22 646,88 лв. са изчислени в несъответствие с материално-правните разпоредби, както и поради несъответствие с материалния закон и с целта на закона към момента на издаването ѝ. В подкрепа на искането излага доводи, че митническата декларация представлявала решение на митнически орган за прилагането на митническите разпоредби и официален писмен митнически документ, индивидуален административен акт по чл.21 АПК, удостоверяващ съответно митническо оформяне, издаден от длъжностно лице, в кръга на службата му, по установените форми и ред. С издаването на оспорваната митническа декларация, според жалбоподателя също индивидуален административен акт и изрично волеизявление на митнически административен орган, овластен със закон за това, са създадени задължения и непосредствено са засегнати законни интереси на дружеството като вносител на стоки. Определените като дължими държавни вземания въз основа на незаконосъобразната декларация не съответствали на целите на ЗМ и така са нанесени вреди на дружеството.

Ответниците – митнически органи при Митническо бюро К., съответно приели декларацията и разрешили вдигането на стоките, не са изразили становище по съществуването на оспорването, като жалбата е оспорена.

От фактическа страна по делото се установява следното:

1. На 13.03.2007г. [фирма] чрез упълномощено лице представя в Митническо бюро К. митническа декларация за внос от Б. на стока, описана като „замразен и обезкостен пуешки бут, обработен с бял пипер”, с тарифен код 16023111 в клетка 33. В клетка 37 е попълнен код 40 - Едновременно допускане за свободно обращение и крайна употреба на стоки, които не са предмет на освободена доставка по ДДС, съгласно Приложение № 10 - Класификатор на режимите и други направления и процедури по клетка № 37 от Наредба № Н-17 от 13.12.2006 г. за прилагане на разпоредбите на Приложение № 37 и Приложение № 38 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията.

2. За приемането на декларацията в клетка 2 е вписан номер 07BG005102H0019921, дата 13.03.2007 година, положени са личен печат №1341 и подпис на митнически орган. Митническият служител, приел декларацията, е вписал на гърба на същата следното:

„Извършен документален контрол по клетка 44 съгласно чл.218 от РПМК /Регламент за прилагане на Митническия кодекс/. Тарифният номер в клетка 33 отговаря на описанието на стоката в клетка 31 и Т.. МС /митническата стойност/ - приета по реда на чл. 29 от МК /Митнически кодекс/. Стоката не ползва преференции. Изпълнени са условията за поставяне под режим ”крайно потребление”. Протокол за ЦМП /щателна митническа проверка/ на АГ /Аерогара/ С. № 120/13.03.2007г. Поради съмнение за неправилно тарифно класиране, взети проби за лабораторен анализ от ЦХЛ /Централна химическа лаборатория/ със заявка № 1/13.03.07г. Обезпечение с депозит. Експертиза от ЦХЛ №00005/14.03.07г. Становище от ЦМУ относно тарифно класиране рег № 4417/190/17.04.2007г.”

3. В допълнителен лист към декларацията са направени изчисления за следващите се вземания по декларирания тарифен № 160231 11 00 за мито 8,5% в размер на 6374,12лв. и за ДДС – 20% в размер на 16 272,76лв. или общо 22 646,88лв., които са вписани и в клетка 41 от митническата декларация. В клетка „В” -Счетоводни данни, е вписано „Депозит рег. № 4/2007г., за който се установява, че е в размер на 6 714,45лв. от приложените документи.

4. Към митническата декларация са приложени: Удостоверение /сертификат/ за животинска здравна защита и обществено здравеопазване за продукти от месо за Република България; Единен ветеринарен документ за внос, по т. 12 от който е вписано „друго предварително приготвено или консервирано месо, месни субпродукти или кръв”, инвойс фактура и митнически манифест.

5. В Протокол за проверка на стоките № 120/13.03.2007 год. по т. 13 - Резултат от проверката е посочено, че стоката отговаря по вид и количество на декларираното по митническата декларация – „замразен, обезкостен пуешки бут, обработен с бял пипер” и са взети проби за лабораторно изследване.

6. На 25.03.2007 г. митнически служител е разрешил вдигането на стоката чрез изрично вписване в клетка „D” на това обстоятелство.

7. Според изложеното в митническата лабораторна експертиза, месото не е претърпяло топлинна обработка, видимо се наблюдавали фини прахообразни частици с черен и кремав цвят, разпределени неравномерно само по повърхността, не се

откриват в дълбочина тези частици, има специфичен цвят и мирис на сурово пуешко месо и слабо доловим аромат на пикантна подправка, която не могла да се определи еднозначно, вкус след сваряване – специфичен за пуешко месо, като не се долавя привкус на подправка. Изрично се посочва, че стоката не е подходяща за консумация в суров вид.

8. Като се основава на установеното при експертизата, в писмо с № 589 / 17.04.2007г. дружеството е уведомено от митнически орган за констатирано нарушение при попълване на митническата декларация за стоката, изразяващо се в неправилното ѝ тарифно класиране в съответствие с изискванията на Допълнителна забележка б) към глава 2 на Комбинираната номенклатура за "меса с подправки". Предвид разпоредбите на Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, декларираната стока следвало да се класира в тарифна позиция 0207, Т. код [ЕГН], а дружеството да заплати разликата във вносните митни сборове и ДДС. Такива са начислени допълнително на основание чл.201, параграф 1, буква "а" от Регламент ЕИО №2913/92 на Съвета от 12.10.1992г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността и чл.54, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност в следните размери: мито 49754.31лв. и ДДС в размер на 11293.75 лв., както и лихви за забава върху тези суми. Посоченото писмо за допълнително определените суми по митническата декларация и с характер на покана за доброволно плащане, представител на дружеството е получил на 29.04.2007г. Становище относно констатирани нарушения по митническата декларация за неправилното тарифно класиране по декларацията, е изразено и в писмо с рег № 4417/190/17.04.2007г. в посочения смисъл.

9. В съдебно заседание по делото от 21.07.2008г. процесуалният представител на дружеството уточнява, че „неправилно е посочен тарифният номер от декларатора - [фирма], който тарифен номер е приет от митнически орган и чрез подписа си при приемането „е утвърдил тарифния код на стоката”. Именно това е акт на митнически орган и подлежи на обжалване. Налице били доказателства за определяне на друг тарифен номер, нямало подадено заявление до Митницата от дружеството за промяна на декларацията преди вдигането на стоката, както и постановен акт на митнически орган за отказ да бъде допусната поправка на декларацията. Обжалва посочения тарифен код на стоката по митническата декларация, утвърден с подписа на митнически орган, който бил неверен и прави митническата декларация нищожна. При така уточнената жалба, настоящият състав е постановил протоколно определение от същата дата - 21.07.2008г., като е счел недопустимост на съдебното производство, поради липсата на акт на митнически орган, който подлежи на оспорване. Митническата декларация, която е попълнена от декларатора и приета от митническите органи не е акт, който подлежи на оспорване пред съд. Поради липса на административен акт, който да подлежи на оспорване пред съд е прието недопустимост на жалбата и е прекратено производството по делото.

10. По частна жалба на дружеството срещу определението на съда за прекратяване на делото, е постановено Определение №10140 от 07.10.2008г. по адм. дело № 11950/2008г. на Върховен административен съд /ВАС/. В същото е приет за неправилен извода на настоящия съд, че не налице акт, който да подлежи на

обжалване пред съда. Приети са за основателни доводите на дружеството, във връзка с чл. 68 и чл. 69 от ЗМ, че „макар и попълнена от самия декларатор митническата декларация, наричана съгласно НАРЕДБА № Н-17 от 13.12.2006 г. за прилагане на разпоредбите на Приложение № 37 и Приложение № 38 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията - Единен административен документ /ЕАД/, представлявала индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, тъй като тя се утвърждава и приема с изричното волеизявление на митническите органи и от момента на приемането ѝ от тези органи, възниквали за съответното лице права и задължения, които безспорно засягат неговите интереси. Възможността за извършване на поправки в декларацията, както и нейното анулиране не означавало, че този акт не може да бъде атакуван, след като изрично не е изключена със закон възможността за обжалването ѝ по съдебен ред. С определението на ВАС е върнато делото на същия съдебен състав за продължаване на съдопроизводствените действия, а доколко доводите за това са основателни, трябва да прецени като се разгледа жалбата по същество. На основание чл. 224 от АПК, указанията на ВАС по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото.

11.Като съдебна практика по процедурата по приемането на митническа декларация може да се посочи само решение № 5690/20.06.2005г. по адм.дело 8663/2004г. на съдебен състав на ВАС. По възражение за нарушение на членове 68 и 69 от ЗМ е приел, че същите не изискват незабавно приемане на представената декларация без да се извършва каквато и да е проверка на нейната външна редовност. Тъй като митническата декларация от външна страна отговаряла на определените изисквания за съответния митнически режим и са приложени необходимите и налични документи, отказът да бъде приета е незаконосъобразен. Приемането митническата декларация не е тълкувано като издаване на индивидуален административен акт от митнически орган в мотивите на решението, при идентичност на съдържанието на чл.69 от ЗМ.

При така приетото за установено, 12 състав на Административен съд София -град намира, че за правилното решаване на правния спор, са приложими нормативните разпоредби както следва:

А. ПО ПРАВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

1. КОНСТИТУЦИЯ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, в сила от 13.07.1991 г., обнародвана с Държавен вестник бр.56 от 13 Ю. 1991г., последно [изменена с ДВ. бр.12 от 6 Февруари 2007г.:](#)

Чл. 120. ....

(2) Гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените със закон.

2. АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, в сила от 12.07.2006 г., обнародван ДВ. бр. 30 от 11 Април 2006г., последно [изменен ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г.:](#)

Определение на индивидуален административен акт

Чл. 21. (1) Индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права

или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт.

(2) Индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатира вече възникнали права или задължения.

(3) Индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ.

(4) Индивидуален административен акт е и отказът на административен орган да извърши или да се въздържа от определено действие.

(5) Не са индивидуални административни актове волеизявленията, действията и бездействията, когато са част от производствата по издаване или изпълнение на индивидуални или общи административни актове или са част от производствата по издаване на нормативни актове.

3.ЗАКОН ЗА МИТНИЦИТЕ, в сила от 01.01.1999 г., обнародван ДВ. бр.15 от 6 Февруари 1998г., последно изм. ДВ. бр.95 от 1 Декември 2009г.:

Чл. 68. (1) Писменото деклариране се извършва с митническа декларация по образец и ред, определени от министъра на финансите.

(2) Митническата декларация трябва да бъде подписана и да съдържа всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите на митническия режим, за който стоките са декларирани.

(3) Към митническата декларация трябва да бъдат приложени всички документи, нормативно определени за разрешаване на митническия режим, за който стоките са декларирани.

Чл. 69. Митническите декларации, оформени съгласно [чл. 68](#), се приемат незабавно от митническите органи, ако декларираните стоки са представени пред тях.

Б. ПРАВНИ НОРМИ ПО ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ:

1.РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2913/92 НА СЪВЕТА от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническия кодекс на Общността

„Член 4

За целите на настоящия кодекс се прилагат следните определения:

5. "Решение" е всеки административен акт, издаден от митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, като този акт има правни последици за едно или повече определени или определяеми лица; този термин включва, *inter alia*, обвързващата тарифна информация по смисъла на член 12.

9. „Митническо задължение" е задължението на лице да заплати вносните (вносно митническо задължение) или износните (износно митническо задължение) сборове, с които се облагат определени стоки съгласно действащите разпоредби в Общността.

16. „Митнически режим" е:

а) допускане за свободно обращение;

18. „Декларатор“ е лицето, което извършва митническото деклариране от свое име или лицето, от чието име се извършва митническото деклариране.

Член 8

1. Решение, което е благоприятно за заинтересуваното лице, се обезсилва, ако е издадено на основата на невярна или непълна информация и ако:

— молителят е знаел или според обстоятелствата е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна, и

— такова решение не би могло да бъде издадено на основата на вярна или пълна информация.

2. Адресатът на това решение трябва да бъде уведомен за неговото обезсилване.

3. Обезсилването поражда действие от датата, на която е издадено това решение.

Член 60

При отсъствие на правила в митническото законодателство на Общността държавите-членки определят правомощията на отделните митнически учреждения на своя територия, като при необходимост отчитат естеството на стоките или на митническия режим, под който стоките трябва да бъдат поставени.

Член 62

1. Писмените декларации се изготвят върху формуляр, съответстващ на официалния образец, предвиден за целта. Те трябва да бъдат подписани и да съдържат всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларирани.

2. Към митническата декларация трябва да бъдат приложени всички документи, изисквани за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларирани.

Член 63

Митническите декларации, които отговарят на условията по член 62, се приемат незабавно от митническите органи, ако декларираните стоки са представени пред тях.

Член 68

За проверката на декларации, които митническите органи са приели, те имат право да извършват:

а) проверка на документите, като се обхващат декларацията и придружаващите я документи. Митническите органи имат право да изискват от декларатора да представи други документи с цел проверка на истинността на данните в декларацията;

б) проверка на стоките и вземане на проби за анализ или щателен контрол.

Член 79

Допускането за свободно обращение придава на необщностните стоки митнически статут на общностни стоки.

Допускането за свободно обращение води до прилагането на мерките на търговската политика, извършването на други формалности, предвидени при вноса на стоки и

облагането със законно дължимите сборове.

Настоящият състав на Административен съд София-град, като съобрази изложеното дотук, намира, че следва да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз /СЕС/ за правилното приложение на националното право в съответствие с разпоредбите на правото на Европейския съюз, както и поради необходимост за тълкуване на последното, по следните съображения:

По допустимостта и задължението на съда да отправи искане за преюдициално запитване до СЕС и всящ процес по делото:

1. Съдебното производство по делото е всящо, като не е постановен съдебен акт по съществуващото на направеното искане. Решението по делото ще подлежи на обжалване пред ВАС, на основание чл. 208 от АПК. По силата на чл.628 от Граждански процесуален кодекс /ГПК/, съдът е задължен при необходимост от тълкуване на норма от правото на Европейския съюз да отправи преюдициално запитване.

2.С Решението си от 16.01.1974 г. по дело 166/73, Съдът на европейските общности /СЕО/ е постановил, **че свободата на преценка на националния съдия, за който запитването е факултативно, не може да бъде възпрепятствана от вътрешни правни норми, обвързващи юрисдикцията, която не е последна инстанция, с правните преценки на по-горната инстанция.** Настоящият съд също така не констатира отправено преюдициално запитване от ВАС до СЕО или Съда на Европейския съюз /СЕС/ по идентични въпроси, необходими за разрешаване на казуса по делото.

3.Предвид постановеното с решението на СЕО, то следва извод, че настоящият съд има право да постави и въпроси пред СЕС, по които горната инстанция е дала указания по прилагането на закона, задължителни за настоящия съд по силата на чл.224 от АПК.

По приложимостта на правото на Европейския съюз и необходимостта от тълкуването му :

1.С решението си по делото съдът следва да извърши правна преценка на юридически действия на митнически орган, обективирани в приемане на митническа декларация за внос на стоки на територията на Република България от Б., допуснати за свободно обращение и крайно потребление, вследствие на което е възникнало вносно митническо задължение. Съгласно чл. 79 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническия кодекс на Общността (наричан МКО), **допускането за свободно обращение придава на необщностните стоки митнически статут на общностни стоки и води до прилагането на мерките на търговската политика, извършването на други формалности, предвидени при вноса на стоки и облагането със законно дължимите сборове.** По силата на тази норма към подадената декларация на 13.03.2007г. от дружеството са приложими нормите на МКО.

2.Следователно, казусът по делото се отнася до общата търговска политика на Общността, уредена в чл.131 и следващите от Договора за европейската общност, приложим по време на възникване на фактите по делото, която политика по силата на параграф първи от този текст е свързана с митническия съюз между държавите членки, уреден в този договор с чл.28 и следващите от ДЕО. Нормативната уредба на общата търговска политика и митническия съюз са от изключителната компетентност на органите на Европейския съюз, на основание чл.3, параграф 1, букви „а” и „в” от ДЕО.

3.Непосредствената приложимост и пряко действие на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година за приемане на МКО, произтича от чл.249, алинея 2 от ДЕО. Конкретно законосъобразността на действията по приемането на подадената от дружеството митническа декларация с неправилно посочен тарифен код, следва да бъде преценена от съда съобразно чл.63 от МКО. Тази разпоредба задължава митническите органи да приемат незабавно митнически декларации, които отговарят на изискванията на чл.62 от МКО.

Изложеното обосновава извод, че към казуса по делото са приложими **ratione temporis** и **ratione materiae** норми на МКО, тъй като е свързан с общата търговска политика и митническият съюз на държавите членки след присъединяването на Република България към Европейския съюз. Дружеството-жалбоподател е представило като декларатор пред митническите органи митническа декларация за внос на стоки от трети страни, т.е. на „необщностни стоки“ по смисъла на чл.4, т.8 от МКО, въведени на митническата територия на Република България, и следователно е декларатор по смисъла на чл. 4, т.18 от МКО, с оглед на което и нормите на този кодекс са **приложимо право и ratione personae**.

По приложимостта на националното право към казуса по делото:

1.В определението си с №10140 от 07.10.2008г. по адм. дело № 11950/2008г., ВАС е обосновал изводи на основание приложимост на националното право - чл.21 АПК във вр. с чл.68 и 69 от ЗМ.

2.Следва да се отбележи идентичност на съдържанието на приложимите разпоредби на членове 62 и 63 от МКО с текстовете на членове 68 и 69 от ЗМ. **Според настоящия съд, противно на становището на ВАС, изразено в определението по адм. дело № 11950/2008г., тази идентичност на норми на националното право с норми на МКО, не обуславя приложимост към казуса по делото на разпоредбите на членове 68 и 69 от ЗМ.**

3.Този извод следва на първо място от пряката и непосредствена приложимост на нормите на регламентите по силата на чл.249 алинея 2 от ДЕО, в сила към датата на подаване на митническата декларация. СЕО в решението си по дело 39/72, Комисията срещу Италия, **обявява за несъвместимо с общностното право законодателното дублиране на регламента в националното право.** Според съда противоречат на Договора всякакви модалитети на изпълнение, които биха могли да попречат на прекия ефект на регламентите на Общността и така да компрометират неговото едновременно и еднообразно приложение в цялата общност. След като регламентът произвежда правно действие без да е необходимо

транспонирането му на национално ниво, то всяка мярка по въвеждане би била недопустима, освен ако не е изрично предвидена.

5. По искането за обявяване нищожност на митническата декларация поради приемането ѝ от митнически орган, както и по допустимостта да се предяви пред съд такова искане не е налице изрична правна уредба в националното право на Република България и в МКО и актовете на по прилагането на този кодекс. В посоченото определение по адм. дело № 11950/2008г. ВАС застъпва становището за допустимост на оспорването по делото, тъй като по силата на изрична правна норма не е изключено от съдебен контрол. Този извод произтича от изводите за митническата декларация като индивидуален административен акт и от разпоредбата на чл.120, ал.2 от Конституцията на Република България, която допуска оспорване пред съд на всички актове на администрацията, които засягат права и интереси и не са изрично изключени от съдебен контрол.

6. От чл.60 от МКО следва, че общностните правила относно митническите разпоредби не са изчерпателни, конкретно за правомощията на митническите органи. Тази правна норма **допуска приемането на национална уредба в рамките на неупражнената изключителна компетентност от институциите на Европейския съюз по приемане на нормативни актове в тази материя. Тъй като разпоредбата на член 4 точка 5 от МКО е дадено нормативно определение за решение на митнически орган**, то по силата на изложеното по предходната точка 4 за недопустимост законодателно да се дублират разпоредбите на регламент на национално ниво (Решението по дело 39/72 на СЕО), както и по аргумент от противното на чл.60 от МКО – за съдържаща се изрична уредба, следва неприложимост към казуса по делото и на национална уредба, определяща индивидуалните административни актове и в частност чл.21 АПК.

7. Следва извод за неприложимост на норми на националното право към казуса по делото. Правното действие на приемането на митническата декларация, обективизирано чрез поставянето на номер, дата, подпис и личен печат в клетка 2 на митническата декларация и съставлява ли решение на такъв орган

и какво е неговото правно действие, следва да се изведе единствено на разпоредбите на МКО и регламентите по прилагането му.

По необходимостта от тълкуване на норми на общностното право:

Според фактите по делото, дружеството представило пред митнически орган стоки, обозначени като „замразен и обезкостен пуешки бут, обработен с бял пипер”, за които е попълнило митническа декларация. По силата на приложимата разпоредба на чл. 63 от МКО, митническият орган е приел митническата декларация, но не безусловно, а след като е констатирал при документална проверка, че декларацията отговаря на условията по член 62 от същия кодекс. Тъй като по делото се претендира, че незаконосъобразно митническият орган е приел митническата декларация с неправилно посочен тарифен код, то се поставят следните въпроси:

1. За обхвата и съдържанието на проверката за съответствие на тази декларация с нормативно установените изисквания за съдържанието ѝ по чл. 62 МКО и конкретно включва ли същата проверка за правилното посочване на тарифния код.

1.1. Митническите органи следва да осъществят контрол преди приемането на декларацията, а според тезата на дружеството – жалбоподател е изключен формалния контрол и претендира необходимост от извършване на контрол по същество, Доколкото обаче е възможно да се осъществи такъв контрол за правилното тарифно класиране на стоката без експертиза, а само според представените документи и вида на стоката.

1.2. Декларираната стока е следвало да бъде посочена в съответствие с Допълнителна забележка 6а) към глава 2 на Комбинираната номенклатура за "меса с подправки", и разпоредбите на Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките. Според спецификата на стоката, за правилното ѝ тарифиране е от значение съдържанието на подправки, освен това стоката при представянето ѝ е била замразена. Не се твърди от дружеството и от останалите доказателства по делото не следва, че преценка за правилното тарифиране на стоката по митническата декларация

може да се извърши и без специализирана експертиза, т.е. само по документите, приложени към тази декларация. Следователно за правилното установяване на тарифния код на стоката – „замразено и обезкостено пуешко месо с подправки” по митническата декларация се изисква извършването на експертиза. В такъв случай разпоредбата на чл. 63 от МКО допуска ли отлагане приеждането на митническата декларация до извършване на такава експертиза?

1.4. Според разпоредбата на член 68 МКО документалната проверка се свежда до проверката на декларацията и придружаващите я документи, като предоставя правото на тези органи да изискват от декларатора да представи и други документи с цел проверка на истинността на данните в декларацията. Разпоредбата на чл. 63 от МКО не препраща изрично към чл. 68 от същия кодекс или друга разпоредба за обхвата на проверката за съответствие на декларацията на изискванията по чл.62 от кодекса. С цел да не се забавя приеждането на митническата декларация и разрешаването на вдигането на стоките, съответно отлагане на момента на възникване на митническото задължение и постъпването на приходи в бюджета от мита, не следва ли обхвата на контрола по чл. 63 МКО да бъде само документален в посочения по чл.68 обхват, за което първата разпоредба подлежи на тълкуване?

2.Приеждането на митническата декларация по реда на чл. 63 МКО въз основа на приложените документи, когато впоследствие се установява неправилно посочване на тарифния код, на основание извършена експертиза, съставлява ли решение на митнически орган, което подлежи обезсилване по чл. 8 от МКО? Следва да се вземе предвид следното:

2.1. Неправилното посочване на тарифния код на стоката, без впоследствие да е поправена при условията на чл. 65 от МКО дава право на митническите органи да наложат имуществена санкция на дружеството за извършено митническо нарушение, в това число и правото на митническите органи да изземат стоката и се разпоредят със същата по предвидения за това ред по националното право. Очевидно с направеното искане по делото се цели да се избегнат неблагоприятни правни последици за дружеството като посочените.

2.2. От доказателствата по делото следва, че митническият орган не е могъл да определи съдържанията се подправки в

представеното пред него замразено пуешко месо без експертиза само въз основа на приложените документи. Въпреки това митническата декларация е приета само след проверка на приложените документи и взета проба за експертиза. Този акт на митническия орган е благоприятен за дружеството, ако така приетата митническа декларация не представлява впоследствие основание за налагане на имуществени санкции на дружеството като посочените по предходната точка 2.1. Не се установява по делото да е направено искане за представяне на допълнителна информация за определяне на тарифния код на стоката. Изложеното обосновава и извод, че към момента на приемане на митническата декларация информацията, необходима за проверка правилността на посочения тарифен код на стоката „замразен и обезкостен пуешки бут, обработен с бял пипер” в митническата декларация е била непълна поради необходимост от експертиза за установяване на наличието на подправки, както и липсата на информация в представените документи за действителното им съдържание. Това поражда и необходимост от отговор на въпроса, митническият орган като е приел декларацията по делото при тези обстоятелства, не е ли взел решение по смисъла на чл. 8, параграф 1, първо тире от МКО –благоприятно за заинтересуваното лице решение при непълнота на информацията, за която дружеството е трябвало да знае, и което решение подлежи на обезсилване.

3. Отговорите на посочените въпроси предпоставят изясняване на правната природа на решението на митническия орган да приеме конкретна митническа декларация. Същото следва да бъде според съда израз на воля на първо място, че за декларирана стока са приложими разпоредбите на МКО и актовете по приложението му. В този смисъл, като изразена воля въз основа на извършена проверка, следва ли незабавното приемане на митническата декларация по чл.63 от МКО, попълнена от декларатора, да се тълкува като решение на митнически орган по прилагането на митнически режим по смисъла на чл.4, т.5 от същия кодекс.

Не е известно въпроси, като посочените по делото да са поставяни за разглеждане пред СЕО или СЕС по реда на преюдициалното производство, в това число и по които да е постановено решение. Също така не е известно да е разрешено с влязло в сила решение от национален съд искане като посоченото

по делото. Смисълът и значението на чл. 63 от МКО според настоящия състав, не са достатъчно ясни и точни, а преценката за приложението на тази норма във връзка със съдържанието на членове 8, 62 и 68 от същия кодекс, при отговор на посочените въпроси предизвиква неяснота и различни изводи. Съдът не следва да допусне установяване на съдебна практика с решението по делото, която да доведе до неправилно прилагане на чл. 63 от МКО, в това число и поради различните изводи за приложимото право и тълкуването му от ВАС, изложено в настоящето определение и мотивите на този съд в Определение №10140 от 07.10.2008г. по адм. дело № 11950/2008г.

Всичко това, ведно с необходимостта от единство при прилагане на правото на ЕС, води до извод, че следва да бъде отправено преюдициално запитване до СЕС, на основание чл. 267, алинея 1 и алинея 2 от ДФЕС по реда на чл.631 ГПК, решението по което ще бъде от значение за да се разгледа по същество искането на дружеството за обявяване нищожност на митническата декларация, поради приемането ѝ от митнически орган и при посочените условия по делото.

С оглед на изложеното, на основание чл. 629, предложение второ и чл.631, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл.144 от Административнопроцесуален кодекс, Административен съд София –град, Първо отделение, 12 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ до Съда на Европейския съюз, на основание чл.267, алинея 1 и алинея 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и по реда на чл. 104 от Процедурния правилник на същия съд във връзка с чл.23 от Статута на съда, със следните въпроси:

1.Следва ли член 63 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, при условията на главното производство, да се тълкува във смисъл, че задължава митническият орган да извърши само проверка за съответствие на митническата декларация на условията по член 62 от този регламент като извърши само контрол по документи в обхвата, посочен по член 68

от този регламент, и въз основа само на представените документи да вземе решение за приемане на митническата декларация, когато е възникнало съмнение за правилността на тарифния код на стоката и е необходима специализирана експертиза за определянето на този код?

2. Следва ли решението на митническия орган за незабавно приемане на митническата декларация по реда член 63 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, при условията на главното производство, да се тълкува като решение на митнически орган по член 4, точка 5 във връзка с член 8, параграф 1, първо тире от същия кодекс, в това число и като такова решение относно цялото съдържание на подадената митническа декларация, когато са налице едновременно следните условия:

- а) решението на митническия орган за приемането на митническата декларация е прието само въз основа на представените документи към същата;
- б) при извършване на необходимите проверки преди приемането на митническата декларация е съществувало съмнение, че декларираният тарифен код на стоката е неверен;
- в) при извършване на необходимите проверки преди приемането на митническата декларация е съществувала непълнота на информацията за съдържанието на декларираната стока, от значение за правилното определяне на тарифния код;
- г) при проверката преди приемането на декларацията е взета проба за извършване на експертиза за правилното определяне на тарифния код на стоката?

3. Следва ли член 63 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, да се тълкува при условията на главното производство, че:

- а) допуска да се оспори пред съд законосъобразността на приемането на митническата декларация, след като е разрешено вдигането на стоката, или
- б) приемането на митническата декларация не подлежи на оспорване, тъй като само регистрира декларирането на стоките пред митническите органи и определя момента на възникване на

вносното митническо задължение, не представлява решение на митнически орган по въпросите за правилното тарифно класиране и размера на дължимите митни сборове по тази декларация?

СПИРА производството по административно дело №2987/ 2008г. по описа на Административен съд София – град, Първо административно отделение, 12 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ.

Административен съдия: